



JADWIGA OWSIANIK

1. [Dane osobiste:]

Ochotniczka Jadwiga Owsianik, urodzona 15 października 1922 r. w woj. wileńskim.

2. [Data i okoliczności aresztowania:]

Wywieziona 10 lutego 1940 do ZSRR, wraz z rodziną, która składała się z czterech osób.

3. [Nazwa obozu, więzienia, miejsca przymusowych robót:]

Mieszkałiśmy na posiołku w barakach, *obłasti* swierdłowskiej, [rejon] Rewda, miasteczko Dziechciarka [Diegtiarsk?].

6. [Życie w obozie, więzieniu:]

Pracowałam w kopalni miedzi wraz z siostrą, wynagrodzenie bardzo małe, żywność kupowałyśmy za zapracowane pieniądze i za sprzedane rzeczy.

7. [Stosunek władz NKWD do Polaków:]

Za spóźnienie się do pracy, czy też niepójście, karali grzywną lub wywozili do ciężkich robót.

8. [Pomoc lekarska, szpitale, śmiertelność:]

Opieki lekarskiej prawie że nie było, ponieważ nie uznawali żadnej choroby, pracować trzeba było aż do utraty sił.

9. [Czy i jaka była łączność z krajem i rodzinami?]

Z rodziną mieliśmy łączność, pomagali nam, jak tylko mogli.

10. [Kiedy została zwolniona i w jaki sposób dostała się do armii?]

Zwolniona zostałam w sierpniu 1941 roku. W październiku wyjechaliśmy z Uralu do Uzbekistanu. Słyszeliśmy wiele o tworzeniu się armii polskiej w Buzułuku, ja z siostrą



pragnęliśmy wstąpić. Ojcu wiek i zdrowie nie pozwoliły na to. Wstąpiliśmy do wojska w Guzorze, ponieważ w Buzułuku nie przyjmowali. Po wstąpieniu do Pomocniczej Służby Kobiet zachorowaliśmy na tyfus, siostra zmarła, a w tym czasie w kołchozie ojca zabili Uzbegy. Po śmierci ojca mamusia przyjechała do Kytabu [Kitobu], gdzie była opieka społeczna, bo w kołchozach było ciężko samej.

Pierwszym rzutem wyjechała z Rosji, obecnie jest w Afryce.